

Vader, „in uwe hand beveel ik mijnen geest.“ Luc. 23 : 46. Hoe dikwijls wij echter ook in de evangeliën den Heere Zijnen Vader als Zijnen „Vader“ hooren aanspreken, — het is bij Marc. 14 : 36 de eenige plaats, waar ons een evangelist dezen Vadersnaam overgeleverd heeft, als komende over de lippen des Heeren in Zijne moedertaal, in de taal van het volk, tot hetwelk Hij gekomen was. Ook de beide andere evangelisten Mattheus en Lucas, die hetzelfde verhaal hebben, drukken het woord „Vader“ hier zóó niet uit. Het is de ure van onuitsprekelijke benauwdheid, smarten, verschrikkingen en helsche kwalen, welke de Heere in den hof Gethsemane doorgebracht heeft, in welke wij dit Arameesch woordje over Zijne lippen hooren komen; de ure der *ἀγωνία*, des doodsstrijds, die aan den dood voorafgaat, des worstelens en strijdens, waar men de doodsvalleiën ingaat, en waar men geheel geen licht meer ziet, en op de ziel geen woord meer vat heeft. In deze ure, waarin de eeuwige Geest, door welchen onze Heere zich zelf Gode opoffert, zich inhoudt, en Zijn God Hem geheel en al overgeeft aan zich zelve, zoodat Hij niets heeft als het kale en naakte geloof, in deze ure, waarin de satan zijne giftige pijlen met verdubbelde felheid tegen Hem richt, is het, dat Hij zich met het Woord Abba, dat de evangelist hier wil laten staan, aan het hart Zijns Vaders werpt. Dat de evangelist het woord uit de moedertaal staan laat, het is, — wij gevoelen het, — om uit te drukken de teederheid en de innigheid, het onuitsprekelijke smachten en kwijnen der ziel, waarmede zich de Heere tot Zijnen God en Vader wendt, waar Hem alles verlaat; om uit te drukken een geheim, dat zich, als het ware, slechts in de moedertaal laat teruggeven. Met het woord „Abba“ gaat de Heere zich bergen en schuilen aan Zijns Vaders borst. Dat gesprek tusschen vader en kind kan niet anders als in de moedertaal gevoerd worden. Het woord *ἀββᾶ* is het woord der liefkoozing, het woord *ὁ πατήρ*, dat daarna volgt, het woord der aanspraak.¹⁾ — Zóó roepen, zóó schreeuwen (*ἡκράζομεν*“ Rom. 8 : 15; *τὸ πνεῦμα . . . κρᾶζον*“ Gal.

¹⁾ *ὁ πατήρ* is zeker niet als vertaling van *ἀββᾶ* bedoeld; er staat ook op geene der drie plaatsen bij: *ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον* of iets dergelijks.